

Čarovné čtení

Kryštof Novotný, 5. A

**ZŠ a MŠ J. Š. Baara
2016/2017**

Podzim

Podzim na mě působí studeně, jakoby začínala zima a do toho začalo svítit slunce. Podzim je ale zároveň krásný. Ze stromů padá pestrobarevné listí. Zrají kaštiny. Kaštiny potom padají na zem a děti je sbírají. Také z modřínů začíná padat jehličí. Na podzim většinou prší, ale letošní podzim se vyvedl, bylo docela teplo. Na podzim vidím spoustu dětí, jak se radují, že jim drak vylétl vysoko. Blíží se zima. Začíná foukat studený vítr. Na teploměru klesla rtuť pod nulu. Začíná advent. Brzy budou Vánoce.

Matěj Turek, 5. A

Tadeáš Joza, 8. A

Podzim

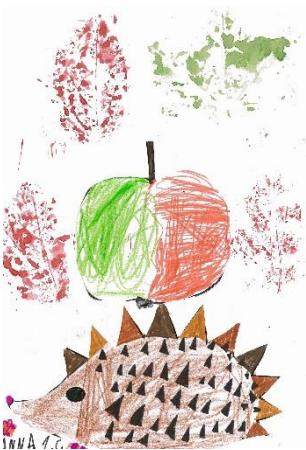
Na nebi sedí šedivý mrak,
pod nebem létá drak.
Ze stromu padá za listem list
a vítr dělá hvězdy hvízd.

Slunce už není vysoko,
podzim už ťuká na okno.
Vlaštovky létají do teplých krajin
a my se schováme do teplých peřin
Aneta Johnová, 6. B

Podzim

Na nebi sedí šedivý mrak,
stromy si oblékají barevný frak.
Ze stromu padá za listem list,
už brzo nebude v přírodě co jíst.

V šedivých mracích létá drak,
se studeným větrem se musí prát.
Létá tam a sem,
kochá se tím barevným obrazem.
Kristýna Kulichová, 6. B

Anna Jindrová, 1. C

Martin Bryč, 5. A

Matylda Doležalová, 1. A

Podzim

Kalendářně začíná podzim 23. září. Vzpomínám si, že letos bylo krásně. Tomuto začátku podzimu se říká „babí léto“. Po ránu je chladno, ale během dne má slunce ještě sílu.

S postupujícím podzimem sluníčka ubývá, zkracují se dny a vybarvují se listy. Po ránu je cítit vlhkost a chlad. Toto roční období si rád užívám u vody, kam podnikám rybářské výpravy. Na podzim má rybařina své zvláštní kouzlo. Často bývá zima a nad hladinou se vznáší hustá mlha. Občas prší, je sychravo a počasí je nevlídné. Berou ale dravé ryby, jako štiky a candáti a to mě k vodě láká. Ne vždy se poštěstí ulovit nějakou rybu, ale i ten pobyt v přírodě, která se chystá k zimnímu spánku, stojí za to.

K podzimu v jižních Čechách neodmyslitelně patří výlovy rybníků. Těch se také rád účastním a vychutnávám tu zvláštní atmosféru. Obdivuji těžkou práci rybářů, kteří musí dlouhé hodiny strávit v e studené vodě. Já sice stojím na břehu, ale rukávy mívám také vždy mokré, jak se máchám v kádích s vylovenými rybami.

Podzimní výlety do přírody mám rád, ale vždy se těším do vyhřátého domova.

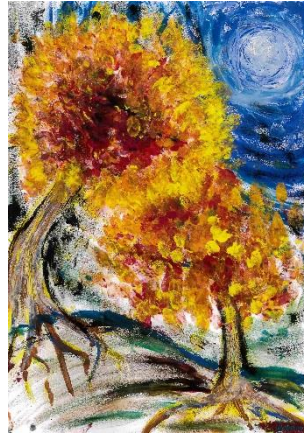
David Votřel, 5. A

Podzim

Na nebi sedí šedivý mrak
a svou píseň zpívá do oblak.
Ze stromu padá za listem list,
ve škole se děti učí číst.

Kam letíš, draku?
K největšímu mraku!
Zvysoka se na zem dívá
a zvesela si zpívá.
Dívá se na nás z výšky
a nejraději pozoruje smíšky!

Zuzana Farková, 6. B

Kamila Vlachová, 7. B

Josef Schumann, 2. C

Jiří Kratochvíl, 1. A

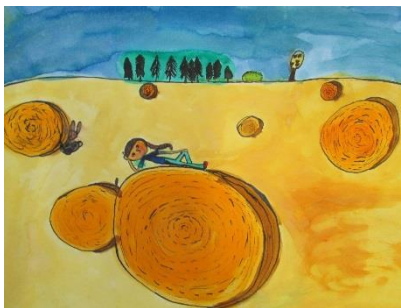
Lucie Davidová, 2. A

Podzim

Na nebi sedí šedivý mrak
a pod ním létá barevný drak.
Ze stromu padá za listem list,
znám plno krásných míst.

Podzim září všemi barvami,
barevné listí najdeme na zemi.
Na podzim je někdy zima,
chytne mě kašel i rýma.

Vendula Vávrová, 6. B

Barbora Ježková, 5. A

Sebastian Turoň, 2. C

Podzim

Na nebi sedí šedivý mrak,
pod ním létá krásný drak.
Ze stromu padá za listem list,
děti volají: „Podzime, slyš!“

Barevný máš kabátek,
my chceme léto nazpátek.
Kaštiny rádi sbíráme
a do krmelců dáváme.
Zvířátka si pochutnají
a břicha plná mají.

Linda Bohdalová, 6. B

Podzim

Na nebi sedí šedivý mrak
a pod ním letí šedivý drak.
Ze stromu padá za listem list,
děti křičí: „Chyť ho, chyť!“

Sluníčko svítí a vítr duje,
děti se radují, že podzim tu je.
Sklízí se zahrady, pečou se brambory
a já jsem našťvaný, že mám zas úkoly.

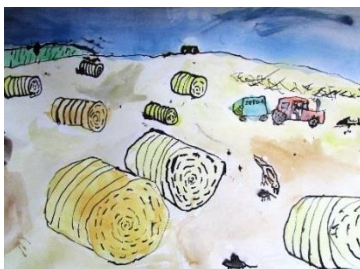
Lukáš Holub, 6. B

Mai Pham Thi Xuan, 1. C

Barbora Váňová, 5. A

Ondřej Čapek, 5. A

Anna Jindrová, 1. C

Pavlna Bezděková, 1. C

Sára Zachová, 6. A

Nikola Ramešová, 1. C

Martin Šusták, 1. C

Tom Řeřábek, 1. C

Teodor Smudek, 1. C

Austrálie

Z programu o Austrálii se mi nejvíce líbila hra na didgeridoo a jak jsme plnili úkoly. Jeden z úkolů bylo vytváření příběhu tak, že jsme skládali kameny s namalovanými znaky. Aboriginci – původní obyvatelé Austrálie – neměli písmo a používali různé znaky.

Překvapilo mě, že Austrálie byla objevena jako poslední světadíl. Aboriginci se dokázali přizpůsobit divoké přírodě, ale nedokázali se přizpůsobit civilizaci. Jejich styl života byl jako v pravěku. Přistěhovalci z Evropy je často vraždili. Dnes už jich žije málo, někteří se zmodernizovali a jen pár žije v pralese.

V Austrálii žije spousta jedovatých tvorů, například jedovatý pavouk „Redback“.

Pavel Gebelt, 5. A

Emu Ingvortová, 5. A

Vyprávění o Austrálii

V pátek jsme měli program o Austrálii. Přijela k nám Vendy (paní Václava Bílková), ke které jsme minulý školní rok jeli na farmu.

Byli jsme rozděleni do skupin po čtyřech. Jedním úkolem bylo přečíst si článek a odpovědět na otázky. Článek byl o typických australských živočiších a endemitech. Zaujalo mě, že Klokan rudý může měřit na výšku až dva metry. Potom jsme šli vymýšlet příběh z kamenů. Rád bych místo písma používal různé znaky, jako měli Aboriginci, původní obyvatelé Austrálie. Na dalším stanovišti byl článek o Aborigincích a o historii Austrálie. Na toto téma jsme poté dostali otázky. Vzpomínám si třeba na hlavní město Austrálie Canberru.

Bylo to moc pěkné australské dopoledne.

David Votřel, 5. A

Tom Řeřábek, 1. C

Kateřina Tesařová, 7. B

Lev, čarodějnice a skříň

Byly jednou čtyři děti,
a ty se měly kvůli válce na venkov odstěhovati.
Nastěhovaly se do domu profesora
a to byla útulná nora.

Když jsme jednou na schovku hráli,
objevili jsme tajemnou skříň,
ale vstoupit do ní, jsme se báli.
Ale přec jsme do ní vstoupili.
A viděli jsme ve tmě světla,
která v dálce svítila.

V domě jsme uviděli postavu,
která měla dobrou náladu.
Dali jsme si šálek čaje
a velice náramně nám je,
ale potom nás objevila Bílá čarodějnice,
která vládne Narnii sto let
a bude ještě více, pokud ji nezastavíme
a její vládu neskončíme.

Utekli jsme k panu Bobrovi,
ten nám dal dobrou večerň.
Potom jeden z nás zmizel,
nevíme, kam a proč šel.

Od pana Bobra jsme se dozvěděli,
že armáda nespokojených Narnianů
se schází v neděli.
Potkali jsme se s vůdcem Aslanem
a řekli jsme, že pozítří bojovat budem.
Našeho bratra jsme osvobodili
a moc Bílé čarodějnice jsme skončili.

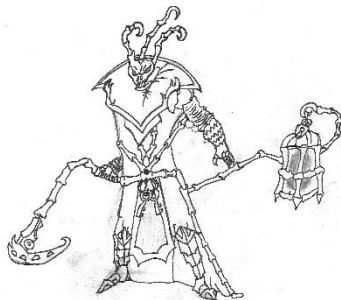
Matěj Turek, 5. A

Jindřich Lipka, 1. C

Martin Smrž, 8. B

Tadeáš Joza, 8. A

Zuzana Foltýnová, 1. C

Napiš příběh, ve kterém použiješ daná vylosovaná slova: pasta, „fleška“, lžička, burák, ježek v kleci, kancelářská spínka (sponka).

Kdysi dávno žila strašlivá pasta Odola. O pár „fleşek“ dál žila v hradu Plastu princezna Lžička. Odola princeznu Lžičku unesla a všichni Buráci z toho byli smutní. Pan Nůž rozkázal, aby pastu Odolu všichni ježci postupně vyzvali na souboj. Kdo neuspěje, z toho se stane ježek v kleci. Nakonec uspěl jenom sir Sponka z kanceláře. Strašlivá Odola byla poražena a jeskyni zaplavila pasta, která páčila všechny buráky do pouzder.

Ondřej Čapek, 5. A

Bláznivý příběh

Jednu si tak čistím zuby pastou Odol, plivnu a čistím dál, neslyším rodiče. Jdu k počítači, vidím mamku a taťku, jak se snaží zapojit „fleşku“. „Ukaž!“ Pomůžu jim. Tatínek najednou odešel a vrátil se s jogurtem a lžičkou. Jdu do svého pokoje a nevím, co budu dělat a tu vidím burák, chci ho sníst, ale ozve se: „Když mne nesníš, dám ti ježka v kleci.“ Přemýšlím, mám, nebo nemám... Vezmu dvoubarevnou kancelářskou sponku a hodím ji. Červená bude znamenat sníst a žlutá nesníst. Padla žlutá a od těch dob venčím svého ježka.

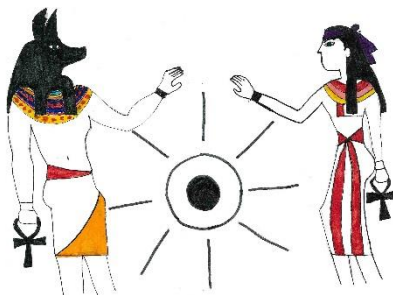
Ondřej Nečil, 5. A

Pavlna Bezděková, 1. C

Adriana Šefčíková, 2. C

Dominika Punáková, 9. A

Napiš příběh, ve kterém použiješ daná vylosovaná slova: oranžová krabička, oranžové TIC – TAC, oranžová klíčenka, oranžová škrabka, papírová maska z dýně, oranžový fix, oranžové víčko.

K narozeninám jsem dostala oranžovou krabičku na svačinu. Mamka mi říkala, že jsem ji potřebovala, abych nenosila svačiny v pytlíku. V krabičce jsem měla sladkosti. Byly tam oranžové TIC – TAC a čokoládové lízátko. Dál jsem dostala klíčenku, abych si na ni dala čip na obědy do školy. Mamka mi k narozeninám udělala šišky s mákem. Mám je ráda. Pomohla jsem jí, vzala jsem oranžovou škrabku a šla jsem loupat brambory. Moc jsme si pochutnaly. Brácha přišel ze školy a dal mi k narozeninám „dýňovskou“ masku. Večer jsme si sedli k televizi a oslavovali jsme. Terka mi napsala na Whatsapp, že dostanu k narozeninám oranžový popisovač. Byla jsem ráda, protože mám oranžovou ráda. Ráno jsem šla do školy a koupila si Fantu. Ach ne, ztratila jsem oranžové víčko od Fanty, no, nevadí.

Adéla Matoušková, 5. A

Ve škole se moc nelíbí, jednou mi dokonce někdo ukradl mou oranžovou krabičku!! Protože po cestě, kudy s ní utekl, nechal válet TIC – TAC, stopovala jsem ho po nich a každým jsem snědla. Všechny byly oranžové. Klíče na mé klíčence cinkaly a já stopovala dál. Stopa vedla k obchodu jménem „Oranžová škrabka“, uvnitř krámu to byla samá oranžová věc a prodavač měl na hlavě vyřezanou masku z dýně. To je divné, myslím si. Všechno je oranžové, v regálech mají pomerančovou šťávu a po celém obchodě je oranžovým fixem mnohokrát napsáno „oranžová!!!“ TIC – TAC mne vedou až k poslednímu regálu, kde sedí oranžový králík s oranžovým víčkem místo čepice a pod packami moji krabičku. Zatočí se mi hlava, když otevírám oči, doufám v normální svět, ale když je otevřu, nad mou hlavou se sklánějí oranžoví rodiče se slovy: „Veselý oranžový den.“ Nechápu to!

Františka Nečilová, 5. A

Dělala jsem si svačinu do oranžové krabičky. A v tu chvíli jsem si řekla, proč si nedát k svačině krabičku TIC – TAC. Vzala jsem si tašku, oranžovou klíčenku jsem si dala na krk a šla do školy. Šla jsem a šla a najednou klíčenka nikde. Místo klíčenky jsem měla na krku pověšenou škrabku. Přišla jsem do školy a zdálo se mi, že všechny děti jsou papírové dýně a všechny držely v ruce oranžové zvýrazňovače. „Au,“ najednou po mně někdo hodil víčko od Fanty a já jsem se stala také papírovou dýní.

Dominika Janáková, 5. A

Byl jednou jeden zámek a v tom bydlel král Krabička od svačiny. V druhém zámku bydlel zlý král TIC – TAC, který chtěl zničit říši krále Krabičky a ovládnout svět s ostatními TIC – TACI. Zlý král měl na krku magickou věc jménem Klíčenka!! Zato hodný král měl magickou věc jménem Škrabka!! Obě ty věci byly moc silné.

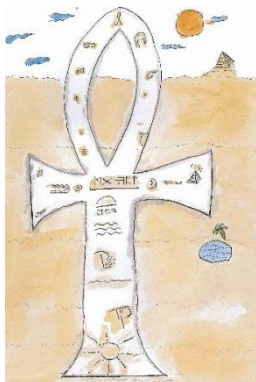
Hodný král Krabička měl masku dýně, která každého vystraší, takže měl docela výhodu. Ale to nebylo všechno. Zlý král TIC – TAC měl oranžový zvýrazňovač, který zabil každého, koho jím král pokreslil.

Hodnému králi dal naštěstí čaroděj magické víčko od Fanty. Když šel král Krabička s vojskem na hrad zlého krále, použili víčko od Fanty a porazili zlého krále. Král Krabička vyhrál a ovládl obě říše a tím to skončilo.

Marek Sem, 5. A

Aneta Davidová, 9. A

Veronika Břížďalová, 9. A

Nela Dušáková, 9. A

Zuzana Kukačková, 7. B

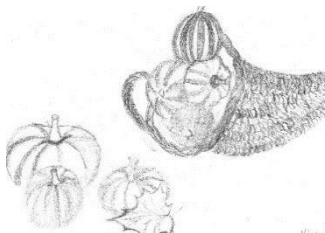
Sára Zachová, 6. A

Sophie Lexová, 6. A

Dominik Vrábek, 1. C

Pavčina Vávrová, 7. B

Vilém Mrázek, 1. C

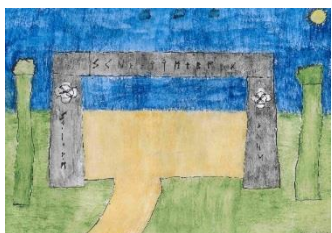
Laura Podzimeková, 1. A

Laura Gerczei, 6. A

Samuel Bigas, 8. A

Michal Vojšta, 8. B

Monika Podlahová, 8. B

Martin Mráz, 8. B

Jan Luxík, 8. B

Anna Urbanová, 6. B

Aneta Černochová, 6. B

Aneta Palmová, 6. B

Filip Jirkovský, 9. A

Sandra Kadounová, 9. A

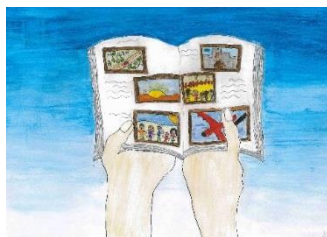
Andrea Mačí, 5. A

Vít Šedivý, 6. B

Magdalena Krejčí, 8. A

Zuzana Vávrová, 8. B

Krajina snů

Každý známe ten pocit, kdy už nechceme nic jiného, než usnout a dostat se do země Nekonečných snů.

Nejdříve si musíme najít vhodnou spací polohu, a pak už stačí jen zavřít oči, usnout a odjet na pravidelnou noční dovolenou. Zpravidla nejprve cestujeme do Spánkova. Pak už si můžeme vybrat, jestli chceme cestovat do Snílkova, osady snů nebo do Dřímánek, osady klidného spánku.

Ale každá země snů má svoje výhody. Tou naší je, že každou nedělní noc můžeme cestovat do Chrupáčkova, země, kde jsou postele s nadpostelovou velikostí a peřiny s nepeřinovou velikostí. Škoda jen, že pouze v neděli.

Klára Neubauerová, 7. A

Nikola Uhrová, 8. B

Krajina snů

Má krajina snů vypadá asi takhle. Je plná houslistů, zpěváků a slavných klavíristů. Dřímál Beethoven, Chrápal Mádl, Zaspal Šporcl, Usnul Svěcený, Uspával Dyk, Snílek Klus. Je jich moc. Vždy se ráda vrátím do mé krajiny snů a promluví si se slavnými osobnostmi.

Kristýna Kardová, 7. A

Krajina snů

Jestliže chcete vstoupit do Chrápající krajiny snů, potřebujete nadpeřinovou peřinu a nejteplejší chráp polštář. To je spací zákon. Do Chrápající krajiny snů musíte být unavení a mít dřímové pyžamo. Návod: Lehněte si do chrněné postele a zachumlejte se. Zavřete oči a je to. Najednou se objevíte ve Chrápající krajině snů. Dávejte ale pozor! Jestli zde pobudete dlouhou dobu, tato krajina snů na vás začne zvonit, ať vylezete z chrněné postele. Zkrátka každá chrápající krajina snů má svá chrněcí pravidla.

Adéla Čápková 7. A

Lenka Ulmanová, 5. A

Magdalena Barde, 5. A

Výlet na Klet'

Blížil se konec týdne a měli jsme před sebou celý víkend. Napadlo nás, že bychom si mohli udělat výlet na Klet'. S kamarády jsme se domluvili, že vyrazíme v sobotu ráno. Protože je Klet' 20 km od našeho domu, museli jsme jet na místo, kde jsme se měli sejít s kamarády, autem.

Klet' je kopec vysoký 1 083 m n. m. Na vrchol vede lanovka nebo se dá vyjít pěšky. Rozhodli jsme se pro pěší túru. Setkali jsme se na parkovišti, odkud se na túru vyráží. Protože jsme chtěli, aby byl výlet zábavnější, vybrali jsme si přímou cestu na vrchol pod lanovkou.

S tím nesouhlasil kamarád David a zvolal: „Já pojedu lanovkou!“ To už ale jeho sestra Laura vyrazila pěšky. Davídek byl od té chvíle vzteklý a říkal: „To bych byl radši doma, to je ale blbý výlet.“ Chtěli jsme mu cestu zpříjemnit, a proto říkáme: „Podívej, Davídku, kde už je Laura, pojd' ji dohnat.“ A Davídek zase ječí: „Ale já nepoběžím!“ Maminka to tedy zkouší jinak: „Davídku, pojd', spočítáme všechny sloupky a dívej se, ty nahoře jsou blízko sebe.“ Davídek na to: „Nespočítám, sloupky mě nezajímají!“

Po nekonečném Davídkově kvíčení už jsme byli skoro nahoře a mamka povídá: „Kdo bude první u rozhledny na vrcholu Kletě, dostane odměnu!“ Všichni se ptáme: „A jakou?“ Nejvíce je však zvědavý Davídek. „To uvidíte až u rozhledny,“ říká mamka. Všichni se rozběhnou nahoru do kopce a vítězem se stává Davídek, který si šetřil síly celou cest. A křičí: „Já jsem vyhrál, chci odměnu!“

Maminky se usmějí a řeknou: „Podívej se na ten krásný výhled do kraje!“ Davídek ječí: „To jsem nemusel vyhrávat.“ Všichni jsme se zasmáli a šli do restaurace na zmrzlinový pohár.

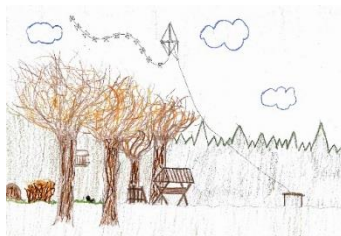
Ondřej Hlávka, 6. B

Lenka Janoušková, 1. C

Johana Veisová, 8. A

Jáchym Chyna, 6. A

Anna Zhu, 6. A

Žáci 5. A

Žáci 5. A

Laura Podzimeková, 1. A

Pavlna Bezděková, 1. C

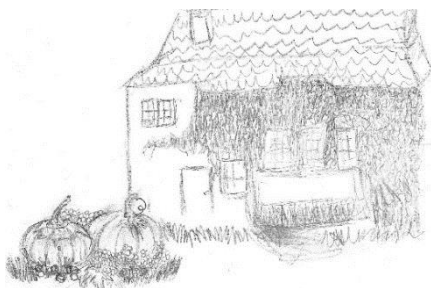
Andrea Mačí, Františka Nečilová, 5. A

Kamila Vlachová, 7. B

Štěpánka Černá, 7. B

Barbora Kroufková, 7. B

Martin Zeman, 7. B

Výlet na Klet' dne 27. 09. 2016

Napišu vám o našem večerním výletě na Klet'. Vždy den před státním svátkem se koná večerní výstup na Klet'.

Sraz byl okolo 21. hodiny na parkovišti. Tady jsme čekali necelou půl hodinu na ostatní. Šla moje sestra, mamka a její kolegyně z práce.

Už jsem se moc těšila, až konečně vyrazíme. Nakonec jsem chtěla jet lanovkou, ale mamka mi řekla: „Večer už lanovka nejezdí, musíme jít pěšky.“ Tak jsme vyrazily a svítily si baterkami na cestu. Cesta tam mi utíkala velmi pomalu. Byla velmi nebezpečná a strmá, plná velkých kluzkých kamenů.

Když jsme konečně došly na vrchol, uviděly jsme blikající vysílač. Na ten bylo ale zapotřebí posvítit si baterkami, protože byla tma a nebyl moc dobře vidět. Hvězdy nám svítily nad hlavou. Byl krásný hvězdný večer.

Moc dlouho jsme tam nezůstaly a šly jsme zpátky dolů. Cesta mi utíkala také velmi pomalu. Párkrát jsme se zastavily u sloupů a odpočinuly si. Za necelou hodinu už jsme přicházely na parkoviště.

Tento výlet na Klet' se mi velmi líbil, chtěla bych si ho moc ráda někdy zopakovat.

Linda Bohdalová, 6. B

Dominik Vrábek, 1. C

Výlet na Klet'

Jednou v sobotu jsme se rozhodli, že půjdeme na výlet na Klet'. Ráno jsme si udělali snídani a vyrazili na vlak. Koupili jsme si lístky a vyšli nahoru na peron. Ve vlaku nebylo místo, a tak mamka řekla: „Půjdeme do jiného vagonu.“ Cesta uběhla rychle, protože jsme hráli karty.

Vystoupili jsme v Holubově a vydali se k parkovišti pod lanovkou. Maminka se zeptala: „Půjdeme pěšky, nebo pojedeme?“ Dohodli jsme se, že půjdeme pěšky. Cesta byla strmá, občas jsme se zastavili, abychom se napili a odpočinuli si.

Nakonec jsme vystoupili na vrchol. Výhled byl nádherný. Taťka se zeptal, jestli chceme na rozhlednu. Odpověděla jsem: „Ano, ano!“ Stálo to za to.

Potom jsme zašli do restaurace na teplou polévku a kakao. Bylo tam krásně teplo a útulno.

Nastal čas vrátit se domů. Rozhodli jsme se, že dolů pojedeme lanovkou. Lanovka jela rychle, proto jsme byli za chvíli dole a vydali se zpátky k vlaku. Tentokrát byl poloprázdný, a tak jsme si hned sedli. Byla jsem z výletu tak unavená, že jsem celou cestu prospala.

Výlet se vydařil, všem se moc líbil, a tak si brzy uděláme nějaký další, třeba na některý hrad.

Nikola Květounová, 6. B

Sophie Lexová, 6. A

Výlet na Klet'

Když jsme s rodiči a sourozenci v sobotu ráno snídali, tat'ka nabídnul: „Nepojedeme spolu na Klet'?" Mamka řekla: „Tak dobře.“ Dojeli jsme naše oblíbená míchaná vajíčka, dopili jsme kakao a naše sobotní dobrodružství začalo.

Tat'ka udělal řízky, pití a rohlíky se šunkou. My jsme se zatím oblékli a balili si náhradní ponožky, abychom nezmrzli, když nám promoknou. Mamka řekla: „Máte sbaleno?" „Ano, mami, máme sbaleno!"

Tak jsme vyrazili autem na Klet'. Zpívali jsme si různé písničky a tat'ka se zeptal: „Pustíme si rádio?" My jsme řekli: „Ano!" Když už jsme tam skoro byli, najednou se před námi objevil zajíc, který se na nás díval. Tat'ka to málem neubrzdil, ale zvládl to a jeli jsme dál.

Když jsme tam dojeli, tat'ka nabídnul: „Vyjdeme to pěšky, nebo lanovkou?" My jsme chtěli jít pěšky. Tak jsme šli. Různě jsme potkávali zvířata, která k nám vždy přišla, a my jsme jim dávali kousky chleba, co jsme si zabalili. Bylo to pěkné.

Asi za dvě hodiny jsme došli až nahoru a skákali jsme radostí, že už jsme tam. Lucka nabídl: „Nepůjdeme do restaurace?" Mamka řekla: „Tak dobře.“ Dali jsme si tam čaj a horkou čokoládu, kterou jsme si vychutnali. Když jsme všechno dopili, vyrazili jsme dolů. Byla to zase dobrodružná cesta, kterou jsme si užili.

Byla už skoro tma, když jsme došli dolů. Byli jsme pěkně unavení. Nastoupili jsme do auta a jeli jsme domů. Zase jsme si pustili rádio, kde hráli hezké písničky. Skoro nám došel benzín, který jsme si museli na pumpě doplnit, ale jinak byla cesta super. Když jsme dorazili domů, řekli jsme si: „Byl to pěkný výlet!"

Tomáš Beran, 6. B

Františka Nečilová, 5. A

Výlet na Klet'

Jednoho dne mi táta řekl, že půjdeme na výlet. Nejdřív jsem nevěděl, kam pojedeme, ale pak mi to došlo. Pojedeme na Klet'.

Dva dny na to jsme vyráželi vlakem. Nejel jsem jen já a táta. Přidal se i strejda, bratrančí, moje sestra a můj kamarád Honza. Když jsme tam dojeli, vydali jsme se na cestu směr Klet'.

Bylo ještě ráno a také byla mlha. Já a Honza jsme říkali mé sestře: „Když je v lese mlha, může na tebe kdekoliv čekat vlkodlak nebo další nestvůry.“ Ona tomu věřila. V lese se bála. Jediné, co mě hnalo na Klet', byla vidina toho, že si dáme oběd v hospodě. Když jsme konečně doběhli do cíle, bratranec nám řekl: „Hospoda není otevřená!"

Byli jsme naštvaní. Těším se celou cestu na řízek a nic nebylo. Z batohu jsem vyndal rozmáčklou housku a pustil jsem se do jídla. Po lehčím obědě táta zavel: „Jdeme dolů!" Cesta dolů byla velmi rychlá.

Do Českých Budějovic jsme se všichni vraceli vlakem. Jediné, co mi vadilo, bylo, že jsem neměl řízek. Jinak se výlet s rodinou a kamarádem povedl.

Lukáš Holub, 6. B

Můj bratr

Riša je již dospělý, většinou bydlí u nás, ale rád by bydlel u přítelkyně. Můj bratr je neobyčejně vysoký. Má přes dva metry a brzy mu bude devatenáct, přestože vypadá mladší. Oči, které nosí, jsou výrazně modré jako čistý oceán. Nos dlouze vystavuje do dálí. Vlasy, které mu zakrývají téměř celé čelo, hnědě září. Často nosí zelenou „ušmudlanou“ bundu s dlouhými rukávy. Rifle dlouhé a světle modré se nesou až k velice dlouhým botám, které mu dělají problém, protože je nikde nemůže sehnat.

Je milý, přátelský a pokaždé dokáže každému pomoci bez toho, aby za to něco chtěl. Dobrým smyslem pro humor baví celé okolí. Hraje profesionálně florbal, ve kterém hraje brankáře. Jsem pyšný na jeho úspěchu, neboť porazil mnoho jiných a mnoho starších hráčů. Jeho schopnost vyhrát každý konflikt, hádky a jiné spory, je až otravná. Tuze miluje svou přítelkyni Pavlu. Již dlouho plánuje stěhování z jasných příčin. Rodiče ho zaplavují prací a on nemá čas na sebe a své koníky. Kéž by nikdy neodjel a já mohl využívat jeho rad.

Tadeáš Joza, 8. A

KAREL IV

*14. května 1316, Praha †(62let) 29. listopadu 1378, Praha
narozen a křtěn jako **VÁCLAV**, v 7 letech birmován jako **KAREL**

RODIČE: Eliška Přemyslova, Jan Lucemburský

11. ČESKÝ KRÁL, NĚMECKÝ KRÁL, ŘÍMSKÝ CÍSAŘ...

4 MANŽELKY, 12 DĚTÍ

Blanka z Valois
Anna Falcká
Anna Svidnická
Alžběta Pomohorská

BYL VELMI ZBOŽNÝ A VZDĚLANÝ

Latinsky
francouzsky
německy
italsky
česky

VÝZNAMNÉ ČINY

Zlatá bula (1356) a jiné zátkony
Univerzita Karlova (1348) v Praze
Kamenný most (Karlův most) v Praze (1359)
Kostely, kláštery, katedrály: katedrála sv. Víta (1344), kostel Panny Marie Štěpánské, aj.
Hrady: Karlštejn, Karlík, Kašperk, Roudný, Hrádek u Purkarc, aj.
Města: Karlův Vary, Nové Město praxské, aj.
za vlády **POUHEK A MŮR**, politické spory řešil **JEDNÁNÍM**

JE NAZÝVÁN

OTCEM VLASTI

Vojtěch Sáček, 5. B

Zima

Pole si oblékla kabátek bílý
a my v kamnech topíme jako diví.
I tomu sluníčku je strašná zima
a mě trápí veliká rýma.

Děti rádi sáňkují
a u toho se radují.
Začala veliká zima,
to je tedy vážně psina.

Tomáš Beran, 6. B

Žáci 5. A

Zima

Pole si oblékla kabátek bílý,
zima velmi rychle sílí.
I tomu sluníčku je strašná zima,
protože fouká meluzína.

Venku padá sníh,
pojedu z kopce na saních,
Vločky z nebe létají
a děti sněhové koule dělají.
Naše jablona spí a spí,
sníh jí padá do větví.

Linda Bohdalová, 6. B

Zima

Pole si oblékla kabátek bílý,
sluníčko už nám nesvítí.
I tomu sluníčku je strašná zima,
protože nesvítí, není mu prima.

Sněhulák je velký pán,
ve sněhu si stojí sám.
V zimě rádi bruslíme
a sněhuláky stavíme.

Ondřej Hlávka, 6. B

Zima

Pole si oblékla kabátek bílý,
slunce už nemá síly.
I tomu sluníčku je strašná zima,
už se jen tak kolíbá.

Padá snížek bílý,
oči se nám klíží.
Těšíme se na Vánoce,
už tu budou zas po roce.

Aneta Johnová, 6. B

Nela Hofbauerová, 5. A

Zima

Pole si oblékla kabátek bílý
a v lese šly spát všechny víly.
I tomu sluníčku je strašná zima,
přepadla ho totiž velká rýma.

Sníh k nám nesou mraky z dálky,
pod stromečkem budou dárky.
Venku vločka za vločkou padá
a já sněhuláka stavět budu ráda.

Aneta Černochová, 6. B

Vilém Mrázek, 1. C

Zima

Pole si oblékla kabátek bílý,
zvířata vlezla do nor na chvíli.
I tomu sluníčku je strašná zima,
po celé zemi je bílá peřina.

Venku je zima tak jako nikdy,
já sedím u krbu na své židli.
Popijím čaj ze svého hrnku,
myslím na zvířata, co mrznou venku.

Anna Urbanová, 6. B

Jan Šimeček, 8. A

Zima

Pole si oblékla kabátek bílý,
na poli velký vítr sílí.
I tomu sluníčku je strašná zima,
když napadne sníh, je to prima.

Lyžujeme a sáňkujeme,
zimu si vždy užijeme.
Teplounce se oblečeme,
když jsou mrazy, nezmrzneme.

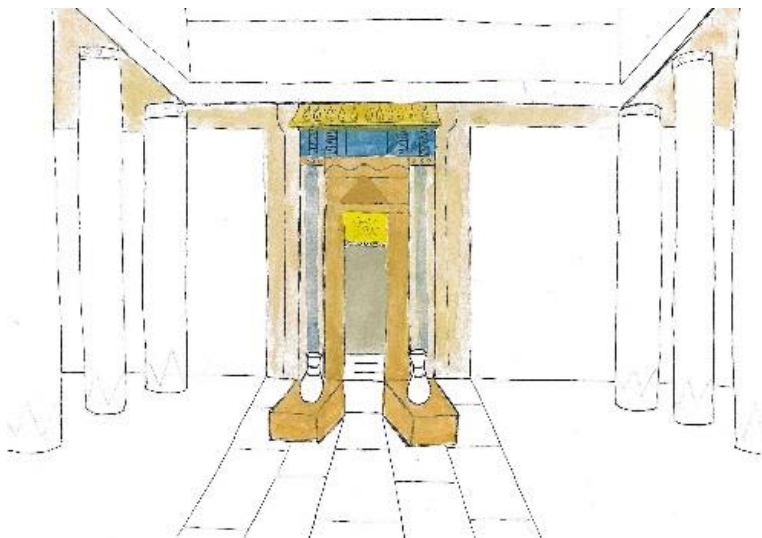
Vendula Vávrová, 6. B

Jindřich Lipka, 1. C

Štefanie Tomková, 1. C

Thanh Trang Le, 9. A

Výroční almanach Základní školy a Mateřské školy J. Š. Baara, Jírovцова 9/a,
České Budějovice

Literární práce žáků dodaly: Mgr. Zuzana Kamišová, Mgr. Michala Pichová,
Mgr. Lenka Sýkorová, Mgr. Jitka Šimková

Výtvarné práce žáků dodaly: Mgr. Ivana Bílková, Mgr. Hana Lávičková, Mgr.
Zuzana Kamišová, Mgr. Michala Pichová, Mgr. Lenka Sýkorová, Mgr. Lenka
Skleničková, Mgr. Jiřina Voleníková

Sestavila: Mgr. Michala Pichová

Vyšlo v prosinci 2016